

РЕШЕНИЕ

№ 316

гр. Шумен, 24.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, VIII-И СЪСТАВ (Н), в публично заседание на десети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Валентина Люб. Тонева

при участието на секретаря Й.Р.К.

като разгледа докладваното от Валентина Люб. Тонева Административно наказателно дело № 20233630201588 по описа за 2023 година

Настоящото производство е образувано на основание чл.59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление № 27-2300070/20.06.2023г. на Директора на Дирекция “Инспекция по труда” гр. Шумен, с което, на основание чл.416, ал.5 от КТ, във вр. чл.414, ал.3 от КТ, на “Солид 87 ” ЕООД, ***** , седалище и адрес на управление: гр. Петрич, ***** с представител Т.Б.В., е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева.

Жалбоподателят моли съда да постанови решение, с което да отмени наказателното постановление, като излага подробно доводите си за това в жалбата. В съдебно заседание се явява представител на дружеството и адв. Б. при ШАК .

Процесуалният представител на Дирекция “Инспекция по труда” гр. Шумен - административно-наказващ орган, издал наказателното постановление, призован съгласно императивната разпоредба на чл.61, ал.1 от ЗАНН, оспорва жалбата и моли съда да отхвърли същата като неоснователна и да потвърди изцяло обжалваното наказателно постановление. В съдебно заседание излага съображенията си за това.

Жалбата е подадена в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН от надлежна страна, отговаря на изискванията на чл.84 от ЗАНН, във вр. чл.320 от НПК, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

ШРС, след като взе предвид събраните по делото доказателства и становища на страните, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и като съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от фактическа страна следното:

На 28.04.2023г. била извършена проверка по спазване на трудовото законодателство от компетентни длъжностни лица към Дирекция “Инспекция по труда” гр.Шумен, в цех за дограма, находящ се в с. Дибич, обл. Шумен, ***** , стопанисван от “Солид 87 ” ЕООД, ***** .

При проверката било установено, че работодателят “Солид 87 ” ЕООД, ***** , при осъществяване на неговата дейност, е приел на работа в обекта лицето С.Ф.С. ЕГН ***** , без да е сключил с него трудов договор в писмена форма.

В писмената декларация, изготвена от лицето от 28.04.2023г. е посочено, че е дошъл на 28.04.2023г. в 09, 00 часа и е щял да работи до 12,00 часа, кове палети с уговорка за трудово възнаграждение в размер на 40 лв. на ден. Посочил е, че работи заедно с Б.Х.Х., назначен на длъжност „общ работник“ в дружеството.

По преписката е представен граждански договор, посочен като „договор за

извършване на работа чрез личен труд“ от 26.04.2023г., без отразен регистрационен номер към дружеството.

В договора е посочено, че изпълнителят – С.Ф.С. се задължава да извърши / изработи посоченото в чл. 1 - СГЛОБЯВАНЕ НА ЕЛЕМЕНТИ ЗА ДОГРАМА, за период от 1 месец

В чл. 2 от договора е посочено, че възложителят ще изплати на изпълнителя „възнаграждение спрямо резултата от предадената работа“.

В чл. 3 е посочено, че изпълнителят се задължава да извърши посоченото в чл.1, според изискванията на фирмата за СГЛОБЯВАНЕ НА ЕЛЕМЕНТИ ЗА ДОГРАМА, като получи възнаграждение в размер на една минимална работна заплата, след предаване на възложената работа .

Представен е констативен протокол за извършена работа и сметка за изплатени суми – 145 лв.

Резултатите от проверката са обективирани в Протокол за извършена проверка № ПР2316092 от 17.05.2023г., приложен по делото. В протокола, на основание чл. 403а, ал.1 от КТ, са дадени предписания.

За констатираното нарушение на 17.05.2023г. е съставен акт за установяване на административно нарушение № 27-2300070, като актосъставителят е посочил, че с горното деяние е нарушена разпоредбата на чл.62, ал.1, вр. чл.1, ал.2 от КТ.

Актът бил съставен в присъствие на представител на дружеството - жалбоподател, като е положен подпис.

Впоследствие не се е възползвал от законното си право и не е депозирал допълнителни възражения в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН, което е отразено в НП.

Въз основа на така съставения акт и съобразявайки материалите в административно-наказателната преписка е издадено наказателно постановление № 27-2300070/20.06.2023г. на Директора на Дирекция “Инспекция по труда” гр. Шумен, с което, на основание чл.41б, ал.5 от КТ, във вр. чл.414, ал.3 от КТ, на “Солид 87 ” ЕООД *****, седалище и адрес на управление: гр. Петрич, ***** с представител Т.Б.В., е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева.

Така установената фактическа обстановка се потвърждава от всички събрани по делото писмени доказателства, от разпита в съдебно заседание на актосъставителя и на свидетелите при установяване на нарушението.

Показанията на разпитаните свидетели съдът кредитира изцяло като логични, последователни, непротиворечиви и подкрепящи се и от останалия събран по делото доказателствен материал. Съдът съобрази обстоятелството, че няма данни по делото, даващи основание посочените свидетели да се считат за заинтересувани или предубедени.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема следното:

Съдът констатира, че в хода на административно - наказателното производство не са били ограничени процесуалните права на жалбоподателя и същият е имал възможността и същевременно е упражнил правото си на защита в пълен обем. АУАН и НП са издадени от компетентни длъжностни лица и са били надлежно предявени на нарушителя, като притежават изискуемото съдържание съобразно чл. 42 от ЗАНН и чл. 57 от ЗАНН. Доколкото производството е от административно - наказателен характер и следва се установи безспорно налище ли е деяние, представляващо административно нарушение по смисъла на чл. 6 от ЗАНН, извършено ли е от посоченото в акта лице и извършено ли е виновно. Описаните предпоставките са абсолютни и тежестта на доказването им е на административно - наказващия орган.

Съобразно чл. 6 от ЗАНН, административно нарушение е това деяние /действие или бездействие/, което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред. Предвидената в чл. 83 от ЗАНН имуществена отговорност на юридическите лица е обективна, безвиновна, като наказващият орган, при преценка дали е извършено нарушение не следва да взема предвид наличието или липсата на вина у нарушителя, нито да определя нейната форма. За налагане на имуществената санкция е необходимо само да се установи задължението на ЮЛ, което не е изпълнено.

Съгласно разпоредбата на чл.1, ал.2 от КТ, отношенията при предоставяне на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения, а съгласно разпоредбата на чл.62, ал.1 от КТ, трудовият договор се сключва в писмена форма.

В конкретния казус, съдът намира за правилен извода, направен от АНО, че работодателят “Солид 87 ” ЕООД, ***** е извършил нарушение на чл.62, ал.1, вр. чл.1, ал.2 от КТ, при осъществяване на дейността си, е приел на работа в обекта лицето

С.Ф.С. ЕГН *****, без да е сключил с него трудов договор в писмена форма.

Съдът съобрази представените по преписката писмени доказателства, включително и приложения граждански договор / включително приложен КП /и приложената декларация. Преценката дали един договор е трудов или граждански следва да се прави за всеки конкретен случай, като се изхожда от действителната, а не от привидната воля на страните при неговото сключване.

За да бъде даден ясен и точен отговор на въпроса от кой вид са процесните отношения между дружеството от една страна и С.Ф.С., ЕГН ***** от друга, определени от тях като «граждански», съгласно сключения договор, следва да се има предвид неговия предмет, така както е очертан и формулиран в чл. 1 от договора.

По силата на сключения договор изпълнителят приема да извърши конкретна дейност- СГЛОБЯВАНЕ НА ЕЛЕМЕНТИ ЗА ДОГРАМА.

Така очертаният предмет е формулиран абстрактно и сочи на установени правила от страна на дружеството, които следва да се спазват от работника, като липсва самостоятелност и независимост при вземане на решение по какъв начин да бъде постигнат крайния резултат.

При гражданския договор възнаграждението е функция единствено на постигнатия резултат, уговорен с договора, а при трудовия договор възнаграждението е функция на престирана работна сила, независимо дали целеният краен резултат на тази дейност е постигнат. В случая, в договора е уговорено възнаграждение в размер Минимална работна заплата, като липсват доказателства относно качеството и сročността на извършената работа, въз основа на които е заплащано уговореното възнаграждение.

В хипотезата на „граждански договор“, изпълнителят е самостоятелен и независим от този, който му поръчва работата и изисква от него доставянето на резултата от работата, а при трудовия договор работникът или служителът е подчинен на работодателя и е зависим от него (в този смисъл е съдебната практика обективирана в Решение №10767/2006г. на ВАС; Решение №232/2000г. на ВАС; Решение №181/1997г. на ВАС и др.).

С „договор за извършване на работа чрез личен труд“ от 26.04.2023г. е договорено: да извърши / изработи посоченото в чл. 1 - СГЛОБЯВАНЕ НА ЕЛЕМЕНТИ ЗА ДОГРАМА, за период от 1 месец, но следва да е посочено конкретно количество дейност, които изпълнителят следва да извърши.

Не е договорен конкретен /овеществен/ резултат, който следва да бъде постигнат от изпълнителя по договора. Доколкото в договора не е определен конкретният резултат, се налага извод, че уговореното с този т. нар. " договор за извършване на работа чрез личен труд " се извършва при условия на трудово правоотношение.

Настоящият състав намира, че в случая е налице полагане на труд от страна на С.Ф.С. в полза на жалбоподателя, на датата на извършената проверка, изразяващ се в сглобяване на елементи за дограма и че това лице в момента на проверката е извършвало определена работа, т. е. осъществявало е трудови функции, без да има сключен трудов договор, както и че с представения и анализиран по-горе граждански договор е уредена трудова функция, без да е уговорен конкретен /овеществен/ резултат.

Представеният граждански договор не може да изключи ангажирането на административно - наказателната отговорност на дружеството, за установеното при проверката обстоятелство, че лицето С.Ф.С. ЕГН ***** е установено да изпълнява трудови задължения в негова полза, без да има сключен писмен трудов договор със същия. В настоящия случай С.Ф.С., ЕГН ***** е полагал труд в обекта, без в договора, сключен между него и дружеството, да е посочен конкретният трудов резултат. Посочването на дейността като „сглобяване на елементи за дограма „ по своето естество не е конкретен резултат .

Приложената на стр. 20 декларация от лицето е доказателство за отразените в него обстоятелства, изготвена е от свидетеля именно в деня на проверката и е представена на проверяващите.

Изводът на проверяващите е изведен от отразеното в декларацията, от описаното в приложения договор и от констатациите, направени в хода на проверката.

При наличието на тези факти, настоящата инстанция намира, че въпреки представения граждански договор, правоотношенията между страните имат характер на трудови, поради което се дължи сключване на трудов договор, преди започване изпълнението на възложените със същия трудови функции.

Представеният граждански договор не доказва съществуването на правоотношения между страните, различни от трудови правоотношения. Следва в тази връзка да се посочи, че събраните по административно - наказателната преписка и в производството пред настоящия съд писмени и гласни доказателства, преценени поотделно и в тяхната

съвкупност, водят до единствения извод, че на 28.04.2023г., работодателят “Солид 87 ” ЕООД *****, е приело на работа в посочения обект лицето С.Ф.С. , респ. между страните е възникнало трудово правоотношение, които не е било уредено с писмен трудов договор, подписан от двете страни, съгласно изискванията на чл. 61, ал. 1, във вр. с чл. 62, ал. 1 от КТ.

Анализът на съдържанието на представения „договор за извършване на работа чрез личен труд“ от 26.04.2023г., не разкрива характеристиките на договор по смисъла на чл. 258 от ЗЗД. Това е така, тъй като т. нар. изпълнител по договора, по съществото не приема да изработи някакъв конкретен краен продукт, респ. овеществен краен продукт, а да престира трудов резултат, изразяващ се в повтарящи се, еднотипни и многократни действия.

В подкрепа на изложеното следва да се посочи, че изложеното от работника в попълнената декларация изцяло опровергава съдържанието на договора и разкрива трудови правоотношения между страните. Декларацията представлява частен документ, който не се ползва с формална доказателствена сила, обвързваща съда, но цялостната преценката на съдържанието ѝ и в съвкупност с останалите налични доказателства – и писмени, и гласни, обосновава извода, че същата отразява действителните отношения между дружеството и издателя ѝ, които могат да бъдат определени единствено като трудови правоотношения. Няма данни и твърдения, че при отразяването в декларацията на конкретните елементи на трудовото правоотношение С.Ф.С. да е действал под натиск, грешка или при предварително оформени отговори. Декларацията е попълнена собственооръчно от лицето С.Ф.С., като именно изпълненият от него ръкописен текст удостоверява конкретните елементи на трудовото правоотношение.

Освен горното, съдът съобрази, че в настоящия случай изпълнителят не е действал самостоятелно и без контрол от страна работодателя при изпълнението на работата, установи се, че работата е извършвана съвместно с друго работещо в дружеството лице по трудов договор.

Представеният договор за наем не опровергава изводите направени от АНО и не обосновава тезата на дружеството –жалбоподател, предвид конкретните факти установени при проверката.

При така установеното, съдът приема, че безспорно се касае за прикрити трудови, а не за гражданскоправни отношения, като действителните отношения между санкционираното дружество и лицето са трудовоправни отношения между работодател и работник. Предвид гореизложеното, съдът приема, че посоченото лице е полагало труд за дружеството, но с него не е бил сключен трудов договор в изискуемата от закона писмена форма.

Поради изложеното, съдът намира, че в конкретния случай жалбоподателят, като е приел на работа в обекта лицето С.Ф.С., без да е сключил с него трудов договор в писмена форма, действително е осъществил от обективна и субективна страна състава на визираното в чл. 62, ал. 1 от КТ нарушение. В казуса именно дружеството - жалбоподател се явява в качеството на работодател по смисъла на §1 от ДР на КТ, тъй като то е юридическото лице, което самостоятелно наема работници и служители по трудово правоотношение и същевременно дружеството не е изпълнило вменените му задължения от държавата, чрез Кодекса на труда.

Нарушението е описано точно и пълно в АУАН и в издаденото наказателно постановление, посочена е датата и мястото на извършване на нарушението, неговото пълно описание, нарушените законови разпоредби. В настоящия случай дружество е санкционирано за нарушение по чл. 62, ал. 1 от КТ, което по силата на закона е изключено от кръга на „маловажните нарушения“, то разпоредбата на чл. 415в от КТ не може да бъде приложена.

За нарушение, чл. 414, ал. 3 от КТ предвижда административно наказание “имуществена санкция” в размер от 1 500 лв. до 15 000 лв. за работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1 от КТ, чл. 62, ал. 1 или ал. 3 от КТ и чл. 63, ал. 1 или ал. 2 от КТ. Административно-наказващият орган правилно е квалифицирал нарушението и го е санкционирал съобразно санкционната норма на чл. 414, ал. 3 от КТ.

Същевременно АНО е индивидуализирал правилно наказанието, като е наложил наказанието в размер на минимума, предвиден в закона. В тази връзка е неоснователно заявеното в жалбата искане да бъде намален размерът. Поради изложеното, НП следва да бъде потвърдено.

По искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът съобрази, че съгласно чл. 63, ал. 3 от ЗАНН /обн. ДВ, бр. 24/29.11.2019 г., в сила от 03.12.2019 г./, в съдебните производства по обжалване на наказателно постановление страните имат право

на разноси по реда на АПК. Според нормата на чл. 143, ал. 3 от АПК, когато съдът отхвърли оспорването, както е в процесния случай, тези разноси следва да се възложат в тежест на подателя на жалбата. Относно размера на разносните разпоредбата на чл. 63, ал. 5 от ЗАНН предвижда, че в полза на юридически лица, които са били защитавани от юрисконсулт, се присъжда възнаграждение в определен от съда размер, който не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от ЗПП. Съдът определя възнаграждение на юрисконсулта в размер на 80 лв., която сума следва да се присъди в тежест на жалбоподателя.

Водим от горното и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 27-2300070/20.06.2023г. на Директора на Дирекция “Инспекция по труда” гр. Шумен, с което, на основание чл.416, ал.5 от КТ, във вр. чл.414, ал.3 от КТ, на “Солид 87 ”ЕООД *****, седалище и адрес на управление: гр. Петрич, ***** с представител Т.Б.В., е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева.

ОСЪЖДА “Солид 87 ” ЕООД *****, седалище и адрес на управление: гр. Петрич, ***** с представител Т.Б.В., да заплати по сметка на Дирекция “Инспекция по труда” гр. Шумен сума в размер на **80,00лв.** (осемдесет лева), представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Шуменския административен съд в 14-дневен срок от съобщаване на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____